

POSTANOWIENIE

9 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 sierpnia 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie
w sprawie z wniosku Wspólnoty Mieszkaniowej w K.

z udziałem T.J., D.L., M.S., K.W., A.K., B.K., A.R., A.L., S.K., B.M., I.K., A.B., I.L.,
A.G., R.B., A.J., A.P., E.G., A.K.2, K.K., Z.L., M.M., K.P., P.P., M.T., A.T., K.Ś.,
B.L., D.K., R.M., E.B., S.B., M.B., A.G., W.M., A.S., J.J., D.L., H.W., I.S., T.G., P.S.,
Ż.S., K.A., W.M., M.S., Skarbu Państwa - Starosty M., G. spółki akcyjnej w K., U.
spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., K. spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w K. i T. spółki akcyjnej w W.

o zasiedzenie,

na skutek skargi kasacyjnej Wspólnoty Mieszkaniowej w K.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 16 listopada 2021 r., sygn. akt II Ca 605/21,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2. stwierdza, że wnioskodawca i uczestnicy postępowania
ponoszą koszty postępowania kasacyjnego związane ze swoim
udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,

– skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 16 listopada 2021 r.. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez skarżącego podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Powoływanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurystycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionego zagadnienia dotyczącego kwestii

„czy w świetle bezwzględnie obowiązujących przepisów Kodeksu cywilnego dot. przesłanek zasiedzenia prawa własności nieruchomości (art. 172 § 1 i 2 k.c.) oraz charakteru posiadania rzeczy (art. 336 k.c.) dopuszczalne jest, aby o charakterze posiadania nieruchomości objętej wnioskiem o zasiedzenie (samoistne / zależne) mógł decydować charakter posiadania innej nieruchomości, która nie została objęta takim wnioskiem,

w świetle powyższego, czy animus rem sibi habendi przejawia się w zaimplementowanym zamiarze posiadania nieruchomości dla siebie i władania nią

jak właściciel, czy też idzie jeszcze dalej i oznacza nie tylko władanie nieruchomością dla siebie i jak właściciel, ale też istnienie w sferze intelektualnej posiadacza od samego początku „zamiaru formalnego nabycia prawa własności tej nieruchomości w drodze zasiedzenia,

czy możliwe jest uznanie, że powstała na mocy przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali tzw. „duża wspólnota mieszkaniowa jest posiadaczem nieruchomości objętych wnioskiem o zasiedzenie, kontynuującym posiadanie tych nieruchomości przez jej poprzedników w rozumieniu przepisów art. 176 § 1 k.c. (doliczenie posiadania poprzednika) i art. 340 k.c. (domniemanie ciągłości posiadania) w okresie sprzed dnia 1 stycznia 1995 r., tj. dniem wejścia w życie powołanej wyżej ustawy.”,

nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienia te mogły – z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy – być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Kwestie przedstawione przez skarżącego zostały poza tym dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego. Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 w zw. z art. 13 § 2, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Sp

[ł.n]

